

en Bebudelse af, at Arbejdsløsheden vilde vokse ganske overordentlig stærkt i den Tid, der kommer. Tror den højtærede Indenrigsminister saa ogsaa, at Hjelpekassens Bestyrelse vil være i Stand til at klare en saadan Situation? — Det var jo et meget stort og vidtrækkende Spørgsmaal, det ærede Medlem drog ind i Debatten, jeg skal ikke komme ind paa det her, der vil vel blive Lejlighed til at vende tilbage til dette Spørgsmaal senere, naar det til den Tid formodentlig gaar op ogsaa for Regeringen, som det er gaaet op for alle andre Mennesker i dette Land, at det er et stort og vanskeligt Problem, der her er Tale om. Hidtil har man fra Regeringens Side ikke hørt noget som helst, — udover den ærede Statsministers faa Bemærkninger i Gaar, — om, at dette Spørgsmaal overhovedet var af Betydning eller af Interesse. Saaledes som Lovforslaget her er affattet, vilde der, hvis der kom ulovlige Strejker — hvad jeg ikke tror der kommer, fordi Tiderne ikke opfordrer til det nu —, ikke være nogen som helst Garanti for, udover et Skøn og et Kendskab, som vil glippe i de fleste Tilfælde, at der ikke ydedes Hjælp til Deltagerne i disse Strejker, naar de var blevet arbejdsløse derigennem. Naar man fulgte Kassenes Princip, var det udelukket, men efter dette Lovforslag ikke alene kan der, men saa bør der ogsaa ydes Hjælp, hvis Arbejdere bliver arbejdsløse ved at deltage i ulovlige Strejker, og naar Hjælpen skal ydes efter et Skøn, og naar en Familie lider Nød, kan da i alt Fald Konen og Børnene ikke gøres ansvarlige for, at Manden maaske er blevet overstemt paa en Generalforsamling; efter Hjelpekasseprincippet vil det i saa Fald i mange Tilfælde være rigtigt at yde Hjælp. Jeg anser Lovforslaget for sagligt betydelig ringere end det tidligere, men under Henvisning til, at det dog yder Hjælp, vil jeg kunne anbefale at stemme for det.

**Carl F. Madsen:** Naar vi nu skal behandle dette Forslag om midlertidigt Statskud i Anledning af Arbejdsløsheden, vil jeg gerne tillade mig, forinden jeg gaar ind paa selve Forslaget, at udtale en Beklagelse over, at baade dette Forslag og Forslaget om Igangsættelse af Arbejder først fremkommer saa sent. Forholdet er jo det, at den højtærede Minister ikke kunde være uvidende om, at den Arbejdsløshed, vi nu har, vilde komme. Ude omkring i Landet har man allerede for mange Maaneder siden indenfor Arbejdernes Kredse holdt Møder, hvor man har beskæftiget sig med

Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, og man har Gang paa Gang vedtaget Resolutioner, og ogsaa til Regering og Rigsdag indsendt disse Resolutioner, hvori man har gjort opmærksom paa, hvordan Arbejdsløsheden var ude omkring i de forskellige Byer, og hvorledes den kunde befrygtes at ville udvikle sig. Det er mig bekendt, at allerede i August Maaned afholdt Arbejdernes Fællesorganisation i Odense et Møde, hvor det blev oplyst, at i 30 Arbejdsløhedskasser var allerede paa det Tidspunkt ikke mindre end 681 Medlemmer arbejdsløse. Man oplyste endvidere, at ikke mindre end 583 af disse havde opbrugt deres Understøttelse, og at disse Mennesker, forsaavidt de ikke kunde skaffe sig Arbejde, hvad der var meget lidt Udsigt til, ingen Understøttelse vilde kunne faa af deres Arbejdsløhedskasse før den 1. April 1921. Men ogsaa i en hel Række af jydsk Byer og ogsaa i andre har Arbejdernes Fællesorganisationer afholdt Møder og vedtaget Resolutioner, som ogsaa er sendte til de samvirkende Fagforbund, hvori man anmoder Regeringen om at have sin Opmærksomhed henvendt paa den truende Arbejdsløshed og i Tide at fremkomme med Forslag, sigtende til at muliggøre Igangsættelse af Arbejder og ogsaa at yde Understøttelse til de mange, som vilde blive arbejdsløse. Jeg vil ogsaa gerne erindre om, at Arbejdsløhedskasserne paa deres Aarsmøde den 8. Oktober vedtog en Henvendelse til Regering og Rigsdag om Iværksættelse af Arbejder og Forøgelse af Arbejdsløhedsunderstøttelsen, Huslejehjælp, Tillægshjælp til Børn o. s. v. Det er meget rigtigt, som den højtærede Minister siger, at Arbejdsløhedskasserne paa deres Aarsmøde tillige udtalte, at man vilde anse det for at være mere formaalstjenligt, at det var andre Institutioner, som fik med denne mulige Uddeling at gøre, og man fremkom ogsaa med en Motivering. Jeg har ikke været med til at tage den Beslutning og deler ikke den Opfattelse, der er kommet til Orde der. Det er rigtigt, at man fra mange Sider paa et vist Tidspunkt rettede en meget haard Kritik mod Arbejdsløhedskasserne og hele den Maade, hvorpaa de blev ledet, og det er ogsaa det, der har givet sig Udslag i den Beslutning, de vedtog paa deres Møde, men man maa jo spørge sig selv, naar man skal til at vedtage Love, om en saadan Beslutning paa Arbejdsløhedskassernes Møde er af den Beskaffenhed, at den kan have det afgørende Ord, eller om man dog ikke snarere bør følge det, som Lovgivningsfaktorerne